

Yaşamak  
Temmuz'un 14 yaşında  
Ne güzel

Cezaevinden Şiirler-I

Weşanên Serxwebûn 46

### Şiir dizisi: 3

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu  
direnişinde ölümsüzleşen  
M.Hayri DURMUŞ, Kemal PİR,  
Akif YILMAZ VE Ali ÇİÇEK  
YOLDAŞLARIN ANISINA İTHAF OLUNUR...

### İÇİNDEKİLER

|                          |    |
|--------------------------|----|
| Sayfa                    |    |
| Önsöz.....               | 11 |
| Adını Koyamadım.....     | 15 |
| Susmakla Olmaz ki .....  | 26 |
| Havar Zılgıtı.....       | 27 |
| Temmuz Düşleri.....      | 30 |
| Yaz Kendi Tarihini ..... | 32 |
| Gecenin Sessizliği.....  | 36 |
| Kemal'e Erdik.....       | 41 |
| Ülkem.....               | 43 |
| Maviş Gözlüm.....        | 45 |
| Bir Gün Mutlaka.....     | 46 |
| Kurban .....             | 47 |
| Sömürge Çocuğu.....      | 56 |

|                                                |           |
|------------------------------------------------|-----------|
| Ateş... Ateş İçinde.....                       | 57        |
| Adım Adım Akıyorum.....                        | 59        |
| Tarihin Şen Çocukları .....                    | 60        |
| Durmuş .....                                   | 62        |
| Düşümdeki Şafaktı Yaşadığım.....               | 63        |
| <b>Ne O.....</b>                               | <b>66</b> |
| Ne Fark Eder.....                              | 67        |
| Ekildi Direnişin Yirmi Tohumu.....             | 69        |
| Bir Dokuz Kasım Akşamı.....                    | 71        |
| Sevene.....                                    | 72        |
| Kahırlanma Anacan.....                         | 73        |
| Ben de Göreceğim Bir Gün.....                  | 74        |
| Dört Özge Candı.....                           | 75        |
| Sürgün .....                                   | 76        |
| Elveda Diyarbakır.....                         | 78        |
| Göreceğiz özgür Günleri.....                   | 79        |
| Tutsaklığa Alışılmıyor.....                    | 80        |
| Yaşatmak Gerek.....                            | 81        |
| Ölüm Anı Yakın.....                            | 82        |
| Demir Parmaklıklar Arasında.....               | 83        |
| Haydi Sen de Çık Dağlara.....                  | 84        |
| Sevda Üzerine.....                             | 85        |
| Gidiyorlar Birer Birer.....                    | 86        |
| Bir Çocuk Koşuyordu Halepçe Sokaklarında ..... | 87        |
| Özgürlüğe Omuz Verdik .....                    | 92        |
| Durmadı Kavgamız.....                          | 93        |
| Yiğitçe Düşenlere.....                         | 94        |
| Orta Yerindeyiz Kavganın .....                 | 95        |
| Onlara .....                                   | 96        |
| Hasretimin Çoraklığı.....                      | 97        |
| Mazlum Yoldaşın Anısına.....                   | 99        |
| Bir Gün Mutlaka Kadınlarımız.....              | 100       |
| ölüm Oruçları.....                             | 104       |
| Dışardakilere.....                             | 105       |
| Dönek.....                                     | 106       |
| Emin'e.....                                    | 108       |
| Diyarbakır Sürgün Kırk Parça.....              | 110       |
| özgür Günler.....                              | 111       |
| Onlar .....                                    | 114       |
| Sizliliğimize Dair.....                        | 115       |
| Bir Ülke Yaşar Açlığında.....                  | 116       |
| Yeni Bir Yaşamdır Bu.....                      | 118       |
| Açlık Ordusuna Mesaj .....                     | 119       |

|                                                 |     |
|-------------------------------------------------|-----|
| işim Gücüm Döşemek Yollarını Doğmamışların..... | 123 |
| Kızıl Güller .....                              | 124 |
| Çiçeklenen Çiçek Gibi .....                     | 127 |
| Gün.....                                        | 132 |
| Bir Dünya İstiyorum .....                       | 133 |
| Özlem.....                                      | 135 |
| Küçük Delikten İzliyoruz Dünyayı.....           | 136 |
| Vuruldu E. Oktay Yıldırım.....                  | 137 |

## ÖNSÖZ

Şiir kitapları serimizin üçüncü kitabı olan **"Yaşamak Temmuz'un 14 yaşında ne güzel"**, zindan karanlığının karartmaya gücünün yetmediği yüreklerden güçlü bir ses, bir nefes getiriyor bizlere. Kitap, sömürgeci zindanlarda tutsak edilen PKK'li savaş esirlerinin kaleminden dökülen şiirlerin bir kısmını kapsıyor. Dört duvar arasında boğulmak için her türlü uygulamanın üzerlerinde hakim kılındığı devrimci tutsaklar, beyin ve yüreklerinin zincire vurulamayacağını en güzel belgelerini koymuşlar ortaya. Bitmek tükenmek bilmeyen bir kaynak misali sürekli üreten, sürekli yaratan ve yaşatan zindan direnişçileri, bu üretkenlik ve yaratıcılıklarını şiirlerde de yansıtıyorlar. Ve elimize yüzlercesi ulaşan şiirlerinde kavgayı, direnişi, umudu, özlemi, insanlığı; kısacası, iyiye, güzele ve çağdaş olana ait ne varsa onu dile getiriyor, onu besliyorlar. Bu şiirlerde, umutsuzluğun, karamsarlığın, yenilginin en küçük bir izini bulmak mümkün değil; aksine, içinde bulundukları zor koşullara ve her an başları üzerinde sallanan idam ipine rağmen, yaşama sonsuz bağlılığın, geleceğe büyük tutkunun ve zafere derin inancın ifadesi her biri. Bu anlamda da, **"Yaşamak Temmuz'un 14 yaşında ne güzel"** kitabı, kavgamızda büyük güç alacağımız bir silah olacak elimizde.

Ulusal kurtuluş kavgamızda bugüne kadar, hemen her alanda güçlü değerler yaratan ve kavgayı sürekli besleyen zindan direnişçilerinin, kül-

tür-sanat alanında da büyük değerlerin sahibi oldukları görülecektir her şiir şahsında. Bu biraz da doğal. Çünkü, baskı ve zulüm kadar, duyguların da en çok yoğunlaştığı alanların başında gelir cezaevleri. Ve yoğunlaşmış duyguların en güzel dili de şiirdir. Böylesine bir yoğunluğu ancak şiir anlatabilir; şiir olabilir duyguların kapalı kapısını açan anahtar. İşte bunun içindir ki, savaş esirlerinin şiirlerinde bir başka güzellik, bir başka tad var. Okudukça insanı sınıksız saran, sürükleyen, avuçlarına alan bir güzellik, bir tad bu...

*"Yaşamak Temmuz'un 14 yaşında ne güzel" kitabı, adını 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişinden alıyor. Kitap, Ölüm Orucu direnişinin 7. yıldönümünü andığımız bir dönemde doğdu. Ve hem bu nedenle, hem de zindan direnişlerinin bir sentezi, bu direnişlerin önderliğinin ulaştığı en yüksek zirvelerden biri olması nedeniyle, 14 Temmuz Ölüm Orucu, **Cezaevinden şiirler** kitabımızın birincisine adını verdi. İnaniyoruz ki, adının büyüklüğüne ve anlamına layık bir kitap oldu.*

*"Yaşamak Temmuz'un 14 yaşında ne güzel"-de, Temmuz sıcaklığını ve Temmuz'da yaşamın güzelliğini sunuyoruz sizlere...Temmuz'da yaşamı yaratanların ve bu yaşama layık olmasını bilenlerin anısı önünde saygıyla eğilerek...*

## **Weşanân Serxwebûn**

### **Temmuz 198**

Cezaevinden şiirler -1

15

ADINI KOYAMADIM...

Kaç kez sessizliğin ayıbbı içinde  
çığlıklarına eşlik etti gözyaşlarını  
bir cehennem azabı içinde  
"bacımsın" dedim  
yüreğimin zafere giden tüm orduları  
yenilmişti  
o dem anadan üryandım  
bir seni kabul ederdim yenilmeyen  
belki de yenilmiştin  
belki de benimkiler gibi  
senin de orduların yenilmişti  
ama  
ya o isyankar çığlıklar  
kaç kez isyankar çığlıklarına  
öyle utangaç  
ve bir o kadar aciz—  
gözyaşlarını eşlik etti görmedin tabii  
ve duymadın

isyankar olmayan kim duyar  
kim duyar isyan ateşine su katanı  
kim duyar sevda kavgasında  
atını geri sürüp kaçanı  
o günleri şimdi daha iyi anlıyorum  
daha iyi anlıyorum kavganı

16  
ne kadar oldu bilimiyorum  
görmediğim günlerden bir daha-  
karanlığa gömülmede  
bildiğin kör hücrelerin birinde  
turlardaydım seninle  
sigaram da yok  
zebaniler her şeyi aldı benden  
bu aralar eksinin altında seyrediyor geceler  
berbat soğuk  
feci üşüyorum  
saçlarını üstüme örtsene

17  
gözyuvalarına yuvarlanıyorum  
ahoo, ne de derin saklamışsın  
sırası mı saklamanın-  
güneşi gözlerinde üşüdüğümü görmez misin

18  
dışarda gafif bir yel var galiba  
bahar çiçekleri burnumda tütüşür  
sevmedim bir türlü baharı  
baharı bırak-  
kış ayları bir başka  
yine yağıyor mu yağmur-  
eşliğinde şiddetli rüzgarlar-  
kim bilir  
“kim bilir”lere terkettiğimiz turlar  
HABERİNİZ OLSUN  
Hala “yanlış anlaşılmalr” da seyreder duygular

19

sana mektup yazamıyorum-  
bana acı veriyor  
bilmem nedendir  
düşündükçe seni, doluyorum  
onları kıskanarak  
olarla, sen gideceksin sanarak  
gözyaşlarımı saklıyorum kendime  
oysa, paylaşmam gerek  
doyunca ağlamalıyım

Mona Lisa

Mona Lisa

sana rahmetler olsun  
esirge kavgayı Leonardo ne ellerinde, ne fırçanda-  
yok bir kabahat  
en güzel tablolar  
kavganın fırçasında dillenir kavganın fırçasında dillenmiş bacım-  
şimdi neredesin  
nerelerdesin  
bir tel saçınla uzandım sana  
bir tel saçın hatıra bende

21

kasvetli gecelerin ılığı bacım  
uzat  
uzat, musalla taşı bileyim dizlerini  
saçlarına bir ak tel daha düşür  
bir ılık at güne karşı benim için  
alnımda ısınsın isyankar öpüşün  
benden söyle  
baykuşlara selam durmasın bülbüller  
söyle  
seher yeline açılsın göğüsler

22

Saşlarına aklar düşmüş  
Havalandırmada turlayanda gördüm  
Kavga nişanı ak tellere takılmıştı  
Kaçak bakışlarım  
Sarıl dedim kendime  
Bu anandır  
Bu bacındır  
Yavuklundur  
Yoldaşındır  
Sarılamadım, bilirsin neden  
Kavga günlerinde  
Güç versin diye  
Bir tel saçını gizliden çaldım  
Bacım seni MAZLUM gibi sevdim  
İnan  
MAZLUM gibi hiç kimseyi sevmedim

23

Veronika'yı çağırırdı bana çığlıkların  
Geride neyi bırakıp gittiğine bakmadan  
Bir toz bulutunun arkasından-  
Kaybolarak  
Koşuştururdu atlarım  
Çığlıklarını duydum ağladım  
Çığlıklarına doyamadım  
Neleri borçluyum çığlıklarına-  
Bir bilsen  
Bir bilsen  
Şu anki bende kaç çığlığın saklı  
Çığlıklarında öfken

24

sana birini anlatayım  
veronika'yı  
veronikamı  
veronika tanrı bakışlı  
onsekizinde ya var, ya yok  
belki de yirmisinde  
bir kalem kaşlı

veronika partizan yürekli  
eli tüfekli  
veronika Neretva'da vuruldu  
neretva'da vurulmuştum Veronika'yla  
seyreylerken filmi  
o dem,  
isyan ordularımın atlarının  
şaha kalktığı anlardı  
yaşadığım, yalın kılıç kavgaydı

25  
Oyy, ben yine ağlıyorum gözlerinle  
Nerdesin isyan bacım  
Nerdesin şafak gözlüm  
Saçlarına bir ak tel daha düşür  
Uzat musalla taşım ditzlerini  
Bir çığlık at güne karşı benim için  
Alnımda ısınsın isyankar öpüşün

26  
SUSMAKLA  
OLMAZ Kİ...

Neyleyim  
Namlusuna şiir  
Süremediğim mavzeri.  
Ben böyle hep  
Kor yangınlarda  
Yanamam ki.  
Bir aşiret kızı  
Saçlarının her telinde öfke,  
Gözlerinde sıcak sevgi, yüreğinde kurşun taşımazsa  
Sevemem ki.  
Nankör kentin  
Buğulu sevilerinde  
Kavga yalan.  
Kentin dışında köylerde işgal, talan.  
Susmakla olmaz ki...

1987

27

## HAVAR ZILGITI

Sarımtırak ışığının kör karanlığında  
Belleği körelten tekdüzeliğinde hücremin,  
Yitiyor düşlerin labirentinde zaman.

Kalkmışım ta Şengal'den  
Ver elini Cudi, Sason, Ağrı demişim;  
Varmışım bir solukta Yılandağı'na.  
Elimde umut yüklü mavzerim  
Dikmişim gözlerimi doruklarına Süphan'ın.  
Elimi uzatsam tutacakmışım gibi,  
Aha yanıbaşımda Zehra Gelin'im.  
Binmiş sırtına seklavi kırsığının  
Dimdik duruşu, nazlı salınışıyla Bêrivanım.  
Tutturmuş bir Havar Zılgıtı Nurhak'tan bu yana;  
“Oy havar!

28

Sevdanın yeşerdiği,  
Öfkenin bilendiği gündür bugün;  
Zindan güllerinin diriliş,  
Kavganın yükseliş günüdür bugün.”  
Yankılanarak Karacağdağ'dan  
Çöküverdi burçlarına Diyar-ı Bekir'in;  
Taşları zılgıta kesti Beden'in.  
Ses verdi Laş Deresi, Dersim'den öte.

29

Durmuş tam orta yerinde On Gözlü Körü'nün  
Sipar ederek gözlerine ellerini  
Tarıyor ufukları  
Bir beklediği var gibi Berivanım.  
Varıyorum yanına  
Uzatarak ellerimi  
Bir buse alıyorum gül kırmızısı yanağından.  
Atlıyorum terkisine kırsığın,  
Topukluyorum karnını, çevirerek başını  
Dumanlı dağlara

Telörgüsüz, gardiyansız  
Onurlu ve özgür yaşama doğru.

Ocak 1986

30

### TEMMUZ DÜŞLERİ

Gözlerini kapatıp  
Duvarların ötesine geçmeyi  
Düşündün mü hiç  
(özgölük mekanla sınırlı değil)?  
Öyle güzel ki;  
Beton-Demir parmaklık ittifakının  
Gem vuramaması sana.  
Seni soyutlamak istedikleri  
Dünyaya karıştırmak;  
Gâh tarlada  
Gâh yıldızların arasında gezinmek;  
Gâh meyhanede  
Birer tek atırmak dostlarla.

31

Kavurucu sıcakta Temmuz'un  
Bir esinti beklerken Cudi'den  
Munzur'da serinlemek,  
Gazik'te oynamak çocukça.  
Bir de...  
Dağbaşlarında,  
Uçurumların kuytu serinliğindeki subaşlarında  
Mola vermek zorlu yürüyüşlere.  
Kırmızı bir gelincik ilâştirmek  
Sol göğsünün üstüne.  
Yeni doğan her bebenin ilk ılgılığında,  
Tomurcuklanan her çiçekte,  
Ve tarlaya atılan her tohum tanesinde...  
Yaşamak Temmuz'un 14 yaşında  
Ne güzel!...

Temmuz 1987

32

YAZ

KENDİ TARİHİNİ

I

Gümbür gümbür ötüyor davul,  
Çabakçur'un Kartal Oyunu var halayda.  
Korunan av değil akbabalardan,  
Anam, sevdalım, yarım;  
Yoluna baş koyduğum,  
Uğruna yediveren gülleri derdiğim toprağım,  
Ve öpülesi elleriyle Çiçek Gelin'im.

33

II

Aram  
Sen doğurgan ana,  
Kyaksares'ten Mazlum'a  
Besê'den Selcan'a  
Ali Unus'tan Mahsum'a  
Hayri ve ardılarına...  
Aram  
Fırat ve Dicle iki gözün,  
Ağrı-Cilo dumanlı başın  
Ve dövüşen evlatlarınla yön veren tarihe.  
Yetti yabanın yazdığı tarih!  
Sazdan yontulmuş kalemin,  
Kalem tutan elin  
Ve damardan akan mürekkebin var.  
Yaz kendi tarihini artık!  
Yaz  
Kravatın ilmik,  
Neftin yakıt,  
Yüreğin silah,  
Ölümün diriliş olduğu

Diyar-ı Bekir'i yaz!

34

III

Sen Çolamerg'e bel veren sert kaya,  
Bitmeyen kavgamın ölümsüz tanığı,  
Sen "Taşa kazılı tarih"  
Tanıdın mı:  
Bıyığı yeni terlemiş delikanlımı,  
Perçemi kınalı gelinlik kızımı?  
Duydun mu yüreğinde;  
Yere düşerlerken bile  
Zafer sembolü parmaklarının,  
Haykıran dillerinin kıvanç ve acısını  
"Üç kibrit çöpü" yanarken hücrede,  
çatladı mı ar damarın 21 yerinden?  
Bir sen bilirsin, bir de ben  
Bir de can pazarında dimdik duranlar.

35

Eğilip bükülmeden toprağa düşenler bilir;  
Yeni bir tarih yaratmanın zorluğunu.  
Bir de anılarına bağlı kalanlar bilir  
Bunun olanaklı ve kaçınılmaz olduğunu.  
Aha bak,  
Yaka numaralarıyla  
Haki bir, Hayri iki, Kemal üç,  
Mazlum, Ferhat ve diğerleri  
"Yeni bir tarih yaratmak mümkün" diyorlar.  
Beni de yaz bu sayfaya  
Beni de  
Olur mu?

Ocak 1988

36

## GECEİN SESSİZLİĞİ

I

Gecenin sessizliğini dinliyorum.  
Sen de dinle!  
Ne çok sesliymiş sessizliği gecenin.  
Dinlemesini bilen ayrımındadır ancak,  
Şen-şakrak bir şarkıdır kadın sesinden.  
Hüzünlü bir ağıt,  
Özgürlüğün tamtamıdır her dilden.  
Düşlerin imbiğinden geçmiş gölgeler  
Oynaşırken çevremde,  
Dost yüzler arasında gülümseyiverir işlevli sevgili.  
İz bırakır yüzümde gözleri  
Süleyman'ın mührü gibi silinmemecesine.

37

II

Gecenin sessizliğini dinliyorum  
Yırtıyorken gecenin karanlığını Güneş.  
Yükseliyor  
Geceden kara 5 nolu zindandan  
Gür bir ses;  
“İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!” diye.  
Beyinlere vurulmak istenen  
Zincirleri parçalayarak.

38

III

Gecenin sessizliğini dinliyorum  
Canevinde toprağın.  
Avcı kolunda partizan müfrezesi  
Avuçlar terli  
Parmaklar tetikte  
Tarıyor aydınlığın karanlık noktalarını gözleri.  
Çevrilmiş tüm subaşları  
Ha kustu ha kusacak itsoylarının tarrakaları.  
Ve “ateeeş!” diyen kaleş bir ses.  
Binlerce ateş böceği uçuşan mermiler.  
Üzülme can yoldaşım,  
Biz bir kere  
Onlar her gün ölecek!

39

IV

Gecenin sessizliği dinliyor beni  
Tan atanda Ortadoğu’da  
Fırtına yırtıyor sessizliği  
Barut kokuyor Mezopotamya  
Kan gülleri devşiriyoruz  
Varoşlarında Diyarbakır’ın.

40

V

Gecenin sessizliği dinliyor beni  
Yeni baştan kuruluyorken ülkem  
Omuz omuza tırpan sallıyor oğullarımla kızlarım  
Biçer-döver üretiyor fabrikalarım.  
Tüm bağımsızlık savaşçıları duyun  
Kavganızda ben de varım!

Ocak 1988

41

## KEMAL'E ERDİK

Neler dediler  
Senin için neler,  
Kuş kadar beyinleriyle  
El Hüseyini'ler.  
Sen ki;  
32'lik bir Çınar  
kök salmış toprağa.  
İhanet fırtınasında  
Sığınacak liman,  
Sorguda ketum,  
Zindanda direniştin.

42

“Ben Kemal PİR'im” deyip  
yatınca ölüm kucağına,  
alev oldun dolaşan,  
damarlarımda.  
Burgu olup yara açtı  
Canavimde 7 Eylül.  
Ahkam kesedursunlar  
Fildişi kulelerinden  
Aydın bozuntuları.  
Ektiğin tohumlar yeşerdi bak,  
Bire beş, on, yüz, bin veriyor.  
Avganın gerekçesi,  
Zaferin güvencesi PİR'im  
Kemale erdik Sen'inle inan!

Eylül 1987

43

## ÜLMEK

Tarihten çağımıza yansıyan  
Bir ezgidir devinginliğin

Doğurgan bir anasın diye  
Zulüm eksik olmadı hiç  
Üzerinde  
Ülkem.  
Ve ansızın bastırdı zulüm  
Bir sonbahar günü ülkemi  
Yine evlat kanıyla sulandı  
Ülke to0rağı  
Oğullar, kızlar verdi analar yine  
Zulmün postalları altındaki  
Ülkeye  
Sana armağan... ülkem.

44  
Ve direndi İşçi Partisi zindanlarda  
Ne Nazi kampı, ne de  
Saygon zindanı  
Gördü böyle direnişi.  
Öyle bir direnişti ki O;  
Ölüm orucu  
Ve tiner-boya-naylon kompleksiyle  
Yanarken hücreler  
“Teslimiyet ihanete,  
direniş zafere götürür”  
haykırıışlarıyla yankılandı  
Zulmün duvarlarında  
Ve dört bir yanında ülkem...

45  
MAVUŞ GÖZLÜM

Mavuş gözlüm  
Sen  
Düşe kalka yürümeyi  
Yanarak ateşi  
Acıyı  
Susuzlukla suyu  
Acıkarak sütü ekmeği  
Nasıl öğrnediysen

Biz de  
İşkencenin çarklarından geçerek  
Yenile yenile yenmesini  
Savaşmasını  
Yıkıp yapmayı  
Eskiye bozup, yeniyi kurmayı  
Öyle öğreneceğiz  
Maviş gözlüm

46  
BİR GÜN MUTLAKA

Bir gün mutlaka  
Alaşxafağında ülkemin  
Rengini kanımızdan alan  
Kızıl bir güneş doğacak

Bir gün mutlaka  
Zorba ve zulüm  
Mücadelemizin rüzgarında  
Solan yaprak örneği  
Savrulup gidecektir

Bir gün mutlaka  
Emeğimizle yükselen  
Sömürüyü ve savaşı yadsıyan  
Bir dünya kuracağız yeni baştan

47  
KURBAN

I  
  
Bu ipleri kopmuş kasırga  
Bu fırtına dinmez kurban  
Ta ki güneş gele  
Baş ucunda dura ölümün  
Ölüme sevdalandık sanma ama  
Yeter ki haine-kalleşe çıkmasın adımız

Belki de bu yüzdendir kurban  
Yiğitlik tutkularımız

48  
II

Bir öfke büyür çocuk yaşıta  
Ve dolu dolu gelir isyan  
Büyür toprak  
Ve kan gölcüğü olur gözlerimiz  
Bir de bombayı kucaklarınız kurban  
Onu yar sandığımızdan değil ha!  
Umuttur tuttuğumuz alevler içinde  
Yanar ha yanarız...  
Paramparça avuçlarımız

49  
III

Ve vuruşur gençlerimiz  
Çocuklarımız ateş içinde ırakta  
Unutma onları kurban  
Mesela bir Ali Ugur vardı  
Çiçek çiçekti gözleri  
Yiğitlik olursa mertlik olursa  
Ali olur ancak adı  
Cemilo-çetolara bakma sen  
Kurtalan dediler mi  
Aklına hep Ali gelsin

Hulusi Aydar'ı da unutma kurban  
Üstünde çiçeklerle  
Altında Fırat'ın geçtiği bir cennet  
Ve kucak dolusu gül dökmek istiyorum  
Mahsum'un mezar taşına

50

#### IV

Medya'dır benim adım  
Ben tutarım sarı kır çiçeklerini  
Kırmızı gelinciği yeşil çimeni  
Ve sevdamı alır yatarım  
Kimse bilmez nasıl uyanırım sabahları  
Vay ölem vay! Vay kurban vay!  
Bir mektuba  
Bir gülücağa kalmış gözlerin  
“gel” demesi kolay  
ya ben nasıl etsem  
dökebilsem geceyi  
öyle özlemişim ki oysa  
ülkemde gezginci bir ozan olmayı

51

#### V

Geider derim ki he kurban  
Bir adam doğmuş büyümüş  
Sonra bir varmış bir yokmuş!  
Önce güneş sonra kavga  
Ve yıldızlar sonra mapus  
Ve sonra ışık her taraf

52

Gider derim ki ey donmuş karlar  
Buz tutmuş deniz mezarsız ölü  
Gider derim ki ey sarı tütün  
Harman sapı uğur böceği ceviz dalı  
Bu hava bu şehir  
Neden bu kadar çok sevdalı  
Ve neden mapusta çimen yeşermez  
Avuç dolusu özlem kokar gökyüzü  
Mapusta gökyüzü  
Aha bir avuçtur kurban  
Orda toprak orda hasret  
Orda çiçek demeyeceksin

Bazı şeyleri hepten unutacaksın kurban  
Çocukluğum... ilk sevdam hani herede  
Karanfil-cigara-soğan demeyeceksin  
Bir de yeşile bakma kurban  
Yeşile bakma hiç  
Öyle dedim ya...  
Yine de yeşil kalan  
Bir şeyler olmalı hayatında  
Bir de yüreğin olmalı kocaman  
Bunlara sahipsen  
Kötü şeyler düşünmüyorsan eğer  
Ağlamıyorsan hala  
Varsın kır düşsün saçlarına  
Ne çıkar

53  
Dedim ya kurban  
Göz yaşları biraz sıcak olur  
8 yıl gelir dayanır  
özgürlük tutsağının yüreğine

yine de seveceksin surban  
bu iyi bu kötü diyeceksin ama  
bir de baharda kendini koru  
baharda mapus zor gelir insana  
hani kuş gelir konar ya çatışa  
sevda getirmiştir bakma sen ona  
bak Filistinli bir çocuk  
siyonizmle savaşta  
kadınları öldürüyorlar Şili'de  
bunları düşünmelisin kurban  
mapus bu  
ben de mahkumum demeyeceksin  
bir kalem mutlaka bulundur yanında  
baş ucunda birkaç kitap eksik etme  
günlük sporunu da unutma kurban

54  
Olacak şey değil ya

Bir gün dışarı çıkarsam eğer  
Gider derim ki he kurban  
Bir adam doğmuş büyümüş  
Sonra bir varmış bir yokmuş  
Önce güneş sonra kavga  
Ve yıldızlar sonra mapus  
Ve sonra ışık her taraf  
Ama bu hava bu şehir  
Ve bu insanlar  
Neden bu kadar çok ağır ağır  
Ağır gider tren geceleri kurban

55

VI

Savaş tutsağı isen eğer  
Bütün silahlarını kullanacaksın  
Şiir yazmam deme  
Şiir de yazacaksın  
Resim yapacaksın  
Bazen bir pankart olur yazarsın  
Bazen bir güvercin uçurursun balonlarla  
Urfa'ya düşersin bir gün  
Sürgün yeri kötü olur kurban  
Diyarbakır acıdan uyumaz olur oy!  
Ya ben nasıl etsem  
Görebilsem güneşi KURBAN

56

SÖMÜRGE ÇOCUĞU

Sömürge çocuğuyum  
Uçak sesleriyle büyüdüm ben  
Ki biz çocuklar  
Onları hep oyuncak sanırdık  
Ama ne bilebilirdik ki  
Bir gün gelip bizi döveceklerini

Sömürge çocuğuyum  
Ciğerlerim kurtlu olur benim  
Suyu ya tasta içeriz

Ya da avularız toprağı  
Göllerimiz yüreğımız olur bizim  
Ki her yürekte bir sevdamız var  
Ve her alevde bir türkü söyleriz

Sömürge çocuğuyum  
Mapuslarda büyüdüm ben  
İlk burda anladım kavganın büyüklüğünü  
İlk burda avularımı yırttı zulüm  
Burda kavga ölmez diyorum  
Çünkü ben sömürge çocuğuyum

57  
ATE... ATEŞ İÇİNDE

Burası BBC Londra  
Şimdi haberleri veriyoruz:  
“İrak 5 bin sivili öldürdü,  
ölenlerin hepsi Kürt.  
İrak kimyasal silah kullandı.”  
Bir savaş var içimde  
Yanan tarihimdir oyyy”  
Her sayfası ateş, ateş içinde  
Salıverecekler beni  
Savaşın taa orta yerine

Düneyin  
Vietnam, Nikaragua’ya  
Orada cesatleri yakmış  
Haydutlar oyyy!  
Ateş, ateş içinde.  
20 canla nereye düşeriz?  
Bunca ölü, bunca çiçek  
Neden bu kadar çok kanlı oyyy!

58  
Ateş, ateş içinde,  
Bir öfke durur yüreğimizde  
Biraz Dicle, biraz Fırat kanımız.  
Nusaybin neredede?  
Hani!

Toprağa düşmüş bizimkiler oyyy!

Ateş, ateş içinde,  
Fırat, Fırat ağla diyorum  
Neden hep susarsın sanki  
Rdaha ne kurban edelim sana?  
Ahaa!  
Çocuklarımızı da vuruyorlar  
Var mı ötesi Fırat,  
Var mı oyyy!

Ateş, ateş içinde  
Ve sürgün yerinde hep türkü  
Bir ağıt olur  
Diyarbakır, Sinop, Antep  
Aklıma gelir oyyy!  
Zindan ateeş ateş içnide.

59

ADIM ADIM  
AKIYORUM

Derin dağlandım  
Çok sızlandı bedenim.  
Ne Asur'un zulmü  
Ne de daha beteri  
Durduramadı nabzımı.  
İsyen sembolü ateşim  
Sönmedi.  
Yüreğimde birikmiş  
Volkan misali kinim  
Alev alev.  
Zalime inat  
Parlıyor meşalem  
Doruklarda.  
Aydınlatıyor şavkı çehreyi.  
Aydınlığa doğru  
İsyen bayrağını omuzlamış  
Gür sesimle;  
Ya özgürlük ya ölüm  
Şiariyle

Adım adım akıyorum...

60

TARİHİN

ŞEN ÇOCUKLARI

Mayıs'ın on yedisinde  
Zindanın dip köşesinde  
Alev almış derileri  
Yanıyorlar diri diri

Tarihin şen çocukları  
Halkımız kahramanları

Zindancının kırbaçları  
Yakıyordu acı aç  
Akan kanın her damlası  
Güzel günlerin mayası

Tarihin şen çocukları  
Halkımın kahramanları

61

Diyarbakır zindanında  
Özgürlüğe giden yolda  
Ferhat, Necmi, eşref, Mahmut  
Çıkıyorlar tabut tabut

Tarihin şen çocukları  
Halkımın kahramanları

Mazlum, Hayri, Kemal, Haki  
Kıpkızıl bir şafak vakti  
Kollardaki kelepçeler  
Çözülecek birer birer

Tarihin şen çocukları  
Halkımın kahramanları

62

## DURMUŞ

Durmuş  
Durmuş da Spartaküs'ün  
Roma arenalarında  
Kılıcını hırs ve inançla  
Neron'a sallarcasına  
Yetti artık durduğumuz!...  
Ölüme merhaba demenin anıdır.  
Baskı, zulüm ve işkenceye karşı  
Hancer gibi bilenmenin zamanıdır.  
Durmuş durmuş,  
Sözünü kurşun gibi namluya sürmüş  
Ölümün koynunda  
Direniş tohumunu filizlendirmiş.

Sureti gözbebeklerimize  
Direnci damarlarımıza  
İnancı bilincimize işlenen  
Bir yiğit insan DURMUŞ  
DURMUŞ  
DURMUŞ'ta...

63

## DÜŞÜMDEKİ ŞAFAKTİ YAŞAĞIM

Bir şafak söktü ötesinde duvarın  
Bir de içimde  
Emerek karanlığı dudaklarından  
Kızıl mı kızıl  
Yaşam yüklü bir şafak  
Nasıl bir duygu  
Ölümle yaşamı  
Bir arada yaşamak  
Yüreğim iki oda  
Birine ölüm kiracı  
Ötekinde yaşam sevinci  
Benle yolcuydular yolumda  
Ölümle örmek için yaşamı

Bir bahar sabahında

64

dudak dokundurdum  
soğuk yüzüne ölümün  
öptüm keder karışımı hüznle  
sonra bağdaş kurdu yaralı yüreğime  
bölünmüş uykumda sözleştik  
mertçe, yiğitçe  
aman dilemek yoktu  
o da acımayacaktı  
bahar gününde bana  
inanç örsüne yatırdım belleğimi  
kilit vurdum  
arzularımın coşkun seline  
kırmak için esaret zincirini  
salıverdim duygularımı bahar yeliyle  
bir çılgılık yükseldi  
tutsak etimden beynime işledi zaman

65

eridim dirhem dirhem ya titrek ellerim  
dizimdeki sızı da dinmez  
direngenlik alt etti ölümü  
boydan boya yırtıldı yakasız gömlek  
yaşam galebe çaldı bu sefer  
ya siz  
ne alemdesiniz  
eyy...  
Zindanın kangülleri  
İrade çınarları  
Sizinle yaşamak ne güzel!

66

NE O!

Yine karalar bağlamışsın  
Oğulların elinden çalındı diye  
Ama üzülme be ana!  
Bir gün çekip gidecekler  
Kahpe pusularında bekleyen ölüm makinalarıyla  
İşte o zaman bu yurt kalacak size

67

NE FARK EDER

Sarmışsa her yanımızı puşxtluk  
Kürkünse bize mertlik  
Korku gizliden gizliye göz kırpyorsa  
Yaşamak  
Veya yaşamamak  
Ne fark eder?  
Volkan gibi kükremiyorsak  
Habur gibi yatağımıza çekilip  
Nazlı nazlı akamıyorsak  
Cılız dereleri emer gibi  
Toprağa emiliyorsak  
Yaşamak  
Veya yaşamamak  
Ne fark eder?

68

yaşamak yiğitçe güzeldir  
sıkılmış bir yumruk gibi  
hayata meydan okuyarak  
kırmak için esaret zincirini  
bir koparıшта söküp atamıyorsak  
teslimiyet belasını  
yaşamak  
veya yaşamamak  
ne fark eder?

Kemiriyorsa korku  
Sincap gibi beyinleri  
Hazan yaprağı misali  
Titriyorsa bedenler

Yüreğinin derinliklerinde  
Yaşertemiyorlarsa sevgiyi  
Yaşamak  
Veya yaşamamak  
Ne fark eder?

69  
EKİLDİ DİRENİŞİN  
YİRMİ TOHUMU

Her biri bir umut dünyası  
Her biri bir direriş tarihi  
Baharın bir cemre vaktinde  
Elikdi direnişin 20 tohumu  
Boyandı toprağın rengi  
Şafağın kızılına  
Dizildiler bir halaya  
Haykırdılar en soylu türkülerini  
Yürüdüler adım adım  
Karanlıktan aydınlığa  
Apaydın bir gökyüzüne doğru  
İnce sıskacık bedenlerin üstünde  
Ve kocaman gözleriyle  
Koca dağları  
Sıgdırmışlar yüreklerine

70  
sevdaya tutuşmuşlardı bir şafak vaktinde  
sevda ışık olmuştu yüreklerine  
son kez kaldırıyorlardı başlarını  
gömüyorlardı içlerine güneşin rengini  
en soylu bedenlerinde  
ihanetin, puşluğun, satılmışlığın tarihinde  
cesaretin en görkemlisinde  
zaferi umut ettiler  
düşerken dirildiler birer birer  
filizlenen kurtuluşun toprağına  
demiri erittiler inançlarıyla  
bir özgürlük savaşında

kahramanca düşerek  
gömüldüler kalplere

11 Mayıs 1988

71

BİR DOKUZ KASIM  
AKŞAMI

Ne sarılacağım taş var  
Ne bomba kamışları  
Binlerce kilometre uzağındayım  
Vietnam'ın filistin'in  
Şu anda  
Ülkemden de uzak  
Hem de çok...  
Ama bir o kadar da yakın  
O kadar ki yüreğimde  
Ve sıcak kavganın içinde  
Yani namluların patladığı dağ kovuklarında  
Ama ne atılacak bir taş  
Ne fırlatılacak bir bomba kamışı var elimde  
Hoş, takatım da yok ya  
Ve ben yoldaşlarımla birlikte  
Açlık sofrasındayız.  
Yudum yudum yudumluyoruz açlığı ve ölümü  
Kelallerin ve Hayrilerin şerefine  
İşte elimde canım  
Hem de en güçlü Parti silahı  
Onu kullanıyorum mevzide  
Henüz nermiler bitmedi  
Canlı hücre çok!...

71

SEVENE

Yüreğim ateş hattında  
Meşgul konuşamaz  
Selam Newroz

Nasılsın Halepçem  
Unutmadım KAWA  
Bağışla MAZLUM  
Üç kibrit çöpün  
Üç koca dağ  
Hala yanıyor!...  
Ceviz kabzasında ismin  
Umut azimle karındaş

Hoş geldin Newroz  
Özülme Halepçem  
Martın yükü ağır  
Mazlum Diyarbakır  
Özgecanlar senin için

Bir türkü artık  
Söyleyeceğiz  
Newroz'dan  
Halepçe'den  
Ve bizden yana

21 Mart 1989

73  
KAHIRLANMA ANACAN

Kahırlanma anacan  
Gözyaşı yok defterlerimizde  
Her soruşlarında beni  
Bana acı veriyorsun gzöyaşlarınla

Kahırlanma anacan  
Ben yeniden doğdum hücremde  
Bilirim elbet ölümün yiğitliğini  
Buralarda ölürsem gururlan sen de

Kahırlanma anacan  
Son gelişinde buraya  
Ayrılıktan sözler etmeyeceğiz  
Çünkü aydınlık günler var önümüzde

Özgür günler gelecek mutlaka

1987

74

BEN DE GÖRECEĞİM  
BİR GÜN

Ben de göreceğim bir gün  
Ülkemin çiçek açmış dağlarını  
Rengarenk giysiler içinde  
Halay çeken insanların  
Tutacağım ellerinden  
O sımicak dost ellerinden

Ağırıp dökülse de saçlarım  
Kırk, elli, altmış olsa da yaşım  
Şu parmaklıklar arasında  
Yine de umut dolu yaşarım  
Paslanmaz bizim sevdamız  
Altın gibidir altın...

Bir gün  
Bir gün yenik düşersem  
Ölüm illetine koğuşlarda  
Toprağın derinliklerinde  
Yine de duyarım davulların  
Zurnaların yeri göğü inleyen sesini  
Ben de koşar gelirim  
O mutlu günde...

75

DÖRT ÖZGE CANDI

Dört özge candı  
21 Mart'ta çakan kıcılıcım  
bedenlerinde özgürlük ateşine dönüştü  
tutuşan bedenler

zindan karanlığını yardı  
14 Temmuz, Eylül, Ocak ve  
Şubat direnişlerine uzandı.  
Ve o Dört özge candan  
Yükselen ateş  
Dört bir yanında  
Vatanın  
Özgürlük isyanının habercisi oldu.  
Ve o ateş  
Ufukları kızıla kesti  
15 Ağustos'ta gerillada dile geldi.

## 76 SÜRGÜN

Lazım olur sürgünde tırnak tutsağa  
Kollar kelepçeli bağlanır yanyana  
Zilir jandarmalar dört bir yana  
Kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

Almış sırtına bağımsızlık yükünü  
Ülke sevdasıdır tüm yaşamı  
Direnmektir yaşamı ölümle kavgası  
Kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

Zordur yaşatmak Diyarbakır zindanını  
Ölüm kucaklar özgürlük tutsaklarını  
Dökülen her kan aydınlatır zindanı  
Kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

Kızıla boyanır 5 no'lu zindanı  
Onurla verilen yaşam kavgası  
Aydınlatır Ferhat'lar Diyarbakır zindanını  
Kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

77  
hayırırılar zindanda PİR'ler, Hayri'ler  
yaşamayı öyle sever uğrunda ölecek kadar  
korku salar düşmana titretir ölüme kadar

kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

doymak nedir bilmez emer tüm kanı  
içer düşman özgürlük kanını  
kızıl kanlar yüceltir Ocvak direnişini  
kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

insanca yaşamaktır Şubat direnişi  
ölüm kucaklar Emin YAVUZ'u  
meşalesidir bize onur savaşı  
kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

yükselir kanlar Diyarbakır zindanında  
haykırır özgürlük tutsakları  
eminler ölmez yaşam kavgasında  
kapıdadır sürgün Diyarbakır zindanında

78

ELVEDA DİYARBAKIR

Sürgüne gidiyoruz yükümüz isyandır  
Bizi sürenlerin sonu hüsrandır  
Yüreklerimiz birer volkandır  
Unutma bizi güzel DİYARBAKIR

Sevgimiz, acımız sinmiş her yere  
Öfkemiz kazılmış en kuytu yere  
Sevgiyi yeşerttik biz öle öle  
Unutma bizi güzel DİYARBAKIR

Kızıl güller gömdük bu topraklara  
Karanlıklar yardım biz yan yana  
Selam olsun geride kalanlara  
Unutma bizi güzel DİYARBAKIR

Sevdaya yüceltmektir bizim işimiz  
Ayrılık değil bu gidişimiz  
Sonsuza dek süreceksin sana sevgimiz  
Unutma bizi güzel DİYARBAKIR

Birlikte yaşadık zorlu yılları

Uğruna ak ettik siyah saçları  
Çekinmeden verdik tatlı canları  
Unutma bizi güzel DİYARBAKIR

79  
GÖRÜCEĞİZ  
ÖZGÜR GÜNLERİ

Bir sevgi bir özlem,  
Bir acı yumağı olmuşuz yarınlara  
İçerden dışarıya sımsıkı kenetlenen bir el  
Bir yürek  
Ve uzanmışız doruklara  
Doruklar ki,  
Yüreğimiz gibi ateşli  
Ve umuttur cihana  
İnan ki göreceğiz  
Sabrın ve acının bedeli  
Özgür günleri

80  
TUTSAKLIĞA  
ALİŞİLMİYOR

Alışılmıyor  
Canım kardeşim  
Alışılmıyor;  
Açılğa  
Susuzluğa  
İlle de tutsaklığa  
Ektiğimiz  
Çiçekler de  
Sarardı  
Soldu.  
Alışamadı bir türlü  
Havasız  
Işıksız  
Ve de  
Topraksız varansız

Yaşamaya.

81

## YAŞATMAK GEREK

Dostum bu ne yaman bakışlar  
Kin-nefret ve sevgi bir anda  
Nedir senin bu gözlerindeki sevinç-yaş  
Dudaklarında mırıldandığın vatan hasreti söyler  
Dönüşür özgürlük şarkılarına...  
Dinle! Arnkadaş...  
Haykırmak gerek bu düşüncenin derinine  
Sarılmak gerek tüm bedenle  
Sarmaş-dolaş...  
Yakalamak gerek hayalindeki ırak yeri  
Durgunsun birden dönüyor öfkeli tayfunlara  
O zaman vurmak gerek düşmanın alnına  
Öpesim gelir nasırlı elleri-toprak kokan elleri  
Yaşatmak gerek insanları, devrimleri  
Şehit düşenleri, kahpece vurulanları...  
Gölge olmak gerek  
Siper olmak gerek  
KÜRDİSTAN için, kurtuluş yolu için  
Seve-seve ölmeli...

82

## ÖLÜM ANI

### YAKIN

Belki ölüm anı yakın  
Ya bu gece ya da yarın  
Ama korkarak değil  
Sevinçle gideriz  
Biz buralardan  
Ardımızda özgürlüğü  
İnsanlığı bırakarak

83

DEMİR PARMAKLIKLAR  
ARASINDA

Demir parmaklıklar arasında  
Ansızın olur her şey  
Dökülür insanlar birer-birer  
Kan ve gözyaşı döner sellere  
Kırmızı bir güle, ateş açılır  
Kan kokar namluda  
Vurulur yiğitler birer-birer

84

HAYDİ  
SEN DE ÇIK  
DAĞLARA

Al eline mavzerini  
Haydi sen de çık dağlara  
Kök söktür düşmanına  
Anlı şanlı bayrağın adına

Çekiç vursam orak sallasam  
Güneş batmadan sağa kalsam  
Vatanım uğruna birini daha vursam  
Akşam olsun ben de ölem

85

SEVDA ÜZERİNE

Yüreğimde  
Gülleri açar gelin baharın  
Esintisi yalar kafaderimi  
Duvaklı dağların  
Sızar ısıltısı hücreme  
Bir kucak susamış fişeğin  
Yansır ıslaklığından  
Toprak renkli gözbebeklerimin  
Döner dört bir yanına memleketinmin

Koşuş dolusu selamlarımla

Ocak 1987

86

GİDİYORLAR  
BİRER BİRER

Gidiyorlar birer birer  
Yükleri sevgiyle örölmüş  
Doyumsuz sevdayı  
Ciğerlerine sindirerek  
Başları dik  
Gözleri umut dolu  
Yarınları olan inancı sindirerek

87

BİR ÇOCUK  
KOŞUYORDU  
HALEPÇE SOKAKLARINDA

Gün kalles karanlıkta tutuldu  
Gün doğmadan katledildi Halepçe'de  
Uçaklar kalktı sıra sıra  
Zulüm kalesinden

Ölüm yüklüydü  
Hardal gazı zehir kustular  
Ev ev, sokak sokak  
Sis gibi yayıldılar her tarafa

Kucağında minicik yavrusu  
Bir anne duruyordu duvar dibinde  
Bastıkça basıyordu göğsüne  
Göğsüne basıyordu yavrusunu

88

Ve çıplak ayaklı bir çocuk koşuyordu  
İlkbahar rüzgarında  
Dünyayı arıyordu gözleri  
İnsanlığı görmek istiyordu koştukça  
Ben oradaydım  
Bütün solukları çekiyordum içime  
Nefesimde tutuyordum bütün çığlıkları

Gün kalleş karanlıkta tutuldu  
Gün doğmadan katledildi Behdinan'da  
Bir çocuk koşuyordu bütün hızıyla  
Bir çocuk koşuyordu sonsuzluğa doğru  
Nereye koşuyorsun çocuk  
sen dünyaya sığamazsın  
saklayamaz seni dünya

89

Gel beynime gir  
Tut elimi çocuk  
elimi tut  
yeni bir dünya kuralım kendimize  
Acı dolu gözlerin  
Öyle bakma bana  
Kaldır başını göklere  
Bak kanat açıyor bize yıldızlarımız  
Kımılda  
cansız durma öyle  
Kımılda uzandığın yerden  
Haydi kalk çocuk  
Haydi kalk yüreğime bin  
Sarplıklarına uçalım dağlarımızın  
Haydi çocuk  
cansız durma öyle  
Tepren kapatma gözlerini  
Bak yeni bir ölüm bulutu geliyor  
Halepçe üzerine  
Öğrenmedin mi  
İnsanlığı yemiş ölüm tüccarları

beslenmek istiyorlar damarlarımızdan  
Bir de korkusu sinmiş içlerine Kawa'nın  
Kemirdikçe kemiriyor korku beyinlerini

90

Gün kalleş karanlıkta tutuldu  
Gün doğmadan katledildi Halepçe'de  
Bir çocuk koşuyordu çıplak ayaklı  
Bir çocuk koşuyordu bütün hızıyla  
İlkbahar rüzgarlarında

91

Dur çocuk  
dur gitme sonsuzluğa  
Gel yüreğime gir  
Beş gün sonra bayram olacak ülkemizde  
Kızıl giysilerimizi giyeceğiz seninle  
şekerlerimiz olacak rengarenk  
Ve bir baştan bir başa gezeceğiz  
bütün kırları  
bütün şehirleri  
Bir baştan bir başa gezeceği  
oynadığımız bütün sokakları  
Cizre'ye varacağız  
Düğünleri olacak Bırca Belek'te Mem û Zin'in  
Ve türkü söyleyecek Dicle  
bizim türkümüzü  
Duyuyor musun beni çocuk  
Haydi kalk ayağa uzandığın yerden  
Elimi tut  
yüreğime bin  
Meydan okuyalım insanlığımızı katledenlere  
Haydi kalk uzandığın yerden  
Gel beynime gir  
beynimde yaşa çocuk  
beynimde yaşa

Mart 1989

92

ÖZGÜRLÜĞE  
OMUZ VERDİK

Omuz verdik güneşe  
omuz verdik sana,  
sana ey özgürlük.  
Eriyor bak  
eriyor ateşinle  
bin yıllık kölelik.

93

DURMADI  
KAVGAMIZ

Ne kavgamız durdu  
Ne sevdamız söndü  
Ölümün kucağına yattı  
can damarlarımız

94

YİĞİTÇE  
DÜŞENLERE..

Özgürlük ağacına katık olan  
Onlar özge canlar özgürlük yürüyüşümüzde  
Birer kilometre taşı dikerek  
Yiğitçe toprağa düştüler

Ve yine onlar

Bölük bölük, tabur tabur  
Alan alan yürüyen  
özgürlük savaşçılarının elinde  
Yükselen bayraktırlar

**95**

**ORTA YERİNDEYİZ  
KAVGANIN**

Acılar ve zorluklardan  
damıttık gerçeğimizi.  
İşte apak  
Orta yerindeyiz kavganın.  
Bir daha,  
bir daha  
"el ele, göz göze, diz dize."  
Bir daha yeşeriyoruz  
upuzun,  
uçsuz bucaksız,  
onurlu ve yiğitçe...

**96**

**ONLARA**

Korkuların dağlan beklediği bir gün  
Erdemle yaptılar kahvaltıyı  
Sonra bağdaş kurup yere  
Umudu tezeno yapıp  
Kırklar sazından türkü söylediler  
Feqî Tâyra'ya konuk oldular o gece  
Ve boğazlarındaki hıçkırığı  
Hayra yordular  
Onlardı her şeye kadir ve hakim

Namlular koyunlarında  
Sessiz ve hırçın.

4 Ocak 1988

97

### HASRETİMİN ÇORAKLIĞI

Her bir haber kahır süzgecinden  
geçerek gelir.  
Her bir söz gün görmemiş  
küfürlerle süslenir.  
Anamız, avradımız, yarımız hep siz.  
Bir hasretlik gibidir  
dağlarda hasretimiz.  
Yıldızlar kırıstırırken gökyüzünde  
bir türkü bastırır zindanı ağır ağır.  
Zindan türküsü,  
inanç, kin, özlem...

98

Bir beladır zindan esiri,  
bela deyip geçme  
bombadır, kasırgadır.  
Bir orda patlar,  
bir burda kırarız.  
Patlamaya hazır mayın,  
kesmeye hazır ustura gibidir.  
Ama gel gör ki mertliğin  
sade kahpelik olduğu  
dört duvar arasında.

Ne yaparsan yap  
gönlümüzde bir karakol baskını.  
Eldeki nazlılarla  
dağlardan kayarak vuruşmak ne güzel.  
Ama gel gör ki batan ay  
doğan güneş değil,  
gönlümüzün bulutu..  
Emerek insana özgü ne varsa,  
gölgeler hasretimin çoraklığını.

99  
MAZLUM YOLDAŞIN  
ANISINA

Türküler dişlerimizin ardında kilitliken  
Korkuluyken yürekler  
zindan içinde  
Sen alesta gözlerle  
Tepeden tırnağa inançla  
En yüksek perdeden  
ÖZGÜRLÜK TÜRKÜLERİ okuyordun.

100  
BİR GÜN MUTLAKA  
KADINLARIMIZ

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum  
gözlerim apaçık  
Çoluk-çocuk, yaşlı ve kadınıyla  
Birikmiş birikmiş sıradağlaşarak büyük kapıda  
mazlumun mazlumu halkım  
en çok kadınlar, hep kadınlar  
etekli fistanlı ve kara çarşaflarıyla

en çok kara arşıflarıyla kadınlar  
Öbek öbek güvercinler havalanıyor  
kırmızı çatıdan  
Göge yağmur bulutları asılı  
Yüreklerde gazap bulutları  
yağdı yağacak Polisler şaşakalmış  
elbet şaşacak

101

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum  
gözlerim apaçık  
Nasırlı elleri dillenir yıllanmış öfkeleri  
İlk kez açlık grevine dökmüşler  
okyanus sevgileri  
Ülke parçası ateş böcekleri için  
Kıyasıya döğüşen  
Yaşamın gözbebekleri kadınlar  
Şubat direnişinin penceresinden görüyorum  
Şubat direnişinin gözleriyle  
Çift namlulu bir silah gibi gözleri  
Düşmanın beynine bakan  
korkunç bir top ağızları  
Ve pırıl pırıl sözleriyle  
Kara arşıflarını yırtıp atıyorlar  
Çıkıp geliyorlar kara arşıflarından  
Bütün cephelere birden koşuyorlar  
Rengarenk kadınlarımız  
Şubat direnişinin penceresinden görüyorum  
Şubat direnişinin gözleriyle.

102

Çekin eey  
Düşman

Çekin  
Ninova'yı tepetaklak zılgıtlarla geliyor  
işte işte Med kadınları  
Yüzüne kezzap fırlatan zılgıtlarla geliyor  
Kan çekilecek yüzünden  
Zangır zangır titreyeceksin korkularından  
Şimdiden bir sığınak  
Delik gibi bir şey ara şimdiden  
Kara çarşafının içinde taş yağmuru kesilen  
Kara çarşaflarını parçalamaktan kopacak  
kızıl kıyametten  
Şubat direnişinin penceresinden görüyorum  
Şubat direnişinin gözleriyle

103  
Ufka yapışıp ufuktan sarkarken  
salkım saçak bulut meyveleri  
Yıldız kanatlı türkülerinizi dinliyorum  
Ey kartal yürekli Med kadınları  
Ateş kaplı bir kitap sımsıkı ellerde  
Her sayfası baştan başa hayat  
Gül ellerle yazılır ateşten bir kitap  
Kendilerine benzeyen ülkenin resmini  
Yırtıcı tırnaklarla çizerek  
Nar suyudur kanları bir güzel boyarlar  
Şubat direnişinin penceresinden görüyorum  
Şubat direnişinin gözleriyle

Pırıl pırıl kelebekler gibi kozalarından  
Sıyrılıp uçacaklar mutlaka bir gün  
Kurşunlardan  
büyük sanattan boşanacak  
bütün inlemeler  
Yeri göğe katacaklar  
biliyorum biliyorum  
korkunç güzel kadınlarımız

Şubat direnişinin penceresinden görüyorum  
Şubat direnişinin gözleriyle.

16 Şubat 1988

104

### ÖLÜM ORUÇLARI

Dediler ki ölmüşler  
Mühürlü tabutlarda  
Süngülerin gözetiminde gömülmüşler

Soldu benim  
Zapt edemez oldum deli yüreğimi  
Volkan gibi kükredi öfkem  
Kan damladı gözlerim

Bir de baktım ki  
ölü dedikleri  
Dillerde  
Yüreklerde  
Bahar çiçekleri gibi  
Taze bilinçlerde  
Bedenler ölmüş meğerse  
Ruhları özlemleri  
Yürek ve bilinçleri bizlerle

Öldü bilinen canlar  
Yaşıyorlar bak  
Nefes gibi bizlerle

105

### DIŞARDAKİLERE

Bizler içerde yařarken vahřeti  
Gümbür gümbür yıkılırken üstümüze zindan  
Gmlmek istenirken diri diri Diyarbakır'a  
Yürek kıran hastalığına yakalandı  
Dışardakiler, analarımız, sevgililer  
Kırkında, ellisinde ve baharındaydı ömürleri  
Bu zulme dayanamadı yürekleri  
Bizler iřkenceyle ölürken  
Onlar da kahırlarından ldler  
Birer birer

106  
DÖNEK

Bořuna mı yürüdük bu yolu biz  
Bořuna mı cehennemden cennete geçiř  
Biz mi istemiştik sıratı  
Canlar sıratısa cennet kimin  
Dn bak ardına yüreğin varsa  
Vahřetten arta kalan  
İki adım tende burada  
Titresin kahpe kancık yüreğin  
Bir parça cesareti kalmıřsa

Yan yana dizili bu canlar kimin  
Zebaniler kol gezerken řahlanan zulüm  
Alevler yollarken bedenlerini  
Tam ortasından bismillah  
atlarken damarları  
řerbet eylemediler mi sana bana  
Mazlumun yurdu için kanlarını  
Her biri bir can  
Bir taş oldu köprüsüne

107

Dön kör olası gözlerinle bak  
Ağlarsın bir parça vicdanın varsa  
Pranga ayaklarındaki  
Zinciri o tutsaklığın  
Bedenlerini kilitlemiş uzayan  
Bak kiminin boynunda ip  
Kimini açlık yemiş  
Kafatası parçalanmış kiminin  
Kanlı kalaslarla  
İnleyesin diye değil  
Onurun bayrağını  
Üstlerinde açsın diye yatıyorlar  
Ne çabuk unuttun  
Daha dün üstündeydi zulüm  
İmanını sattın demek beş yıla  
Cehennem zulmünü yaşadılar  
İblislerin evi Diyarbakır zindanında  
Bu sırat onlar  
Cennet onların  
Seni toprak da affetmez  
Ölüler tükürsün suratına  
Bu cehennem sensiz  
Serin

108

EMİN'E

Anamdan doğarken üryan  
Esir düşmüştü bu vatan  
Dolu dolu kanda yıkandım  
Kurşundu sağnak yağın  
O zaman yaralandı yüreğim  
Oyy

İki büklüm gördüm kadınlarımızı  
Oluk gibi yarılmıştı topukları  
Bir dilim kara ekmeğe sevinir  
Günü akşam ederler

Yarınları hoyratça çalınmıştı  
Vebalsiz günahsızdı  
Bu diyarın çocuklar!

**109**

Kelebek kadar sürmeliydi ömrüm  
Anamdan doğarken üryan  
İlk ağıtımı Kürtlüğüme yaktım  
Kimseler duymamıştı daha sesimi  
Sessiz sessiz insanlarımıza ağladım

Adım gibi Emin'dim  
Yarınları biz kurmalıydık  
Her gün her saat vuruşmalıydık

Kömür karası gözlerine vuruldum  
Ver ellerini be çocuk  
Hiç aralıksız sürmeli kavgamız  
Kervanımız düşmek üzere yollara  
Diyarbakır'da konaklayacak ölümler  
Biz de yetişelim  
Dur senden önce ben gideyim  
İnadım inat önce ben öleyim  
Saflar kalabalık araya gireyim  
Ölüme de sabır Diyarbakır'da öğreneyim  
Adım gibi EMİN'im  
Bu kavga artık benim

**110**

DİYARBAKIR SÜRGÜN  
KIRK PARÇA

Toros karlı

Toros kara duman  
Kıran girdi içimize dağıttı  
Kaçanımız sırtından  
Tam ortasından biçildi  
Sıtma yedi  
Bit emdi bedenlerimi  
Toros'u kanla yıkadık  
Birbuçuk milyon verdik ...19'da  
Tanrılar gazaplara gelsin  
Allahlar utansın kaderimizden  
İsyanımı hangi dilden edeyim  
Yok ki o da kesilmiş taa kökünden

### 111

Bir sürgün daha kalkıyor  
Yüreğimin sesini davullar vuruyor  
Parçalanıyor bedenim  
Kırka bölüyorlar havaaar  
Yok mu bir parçamdan tutan

Güneşi kırka bölün  
Bedenim olsun her parça  
Bu yol ayrılığa  
Ölüme  
Diriler mezarına  
Kayda vurdular ayaklarımı  
Ellerim arkada belimden kelepçeli  
Bu can kırk namluda vurulacak belli  
Diyarbakır dillen  
Diyarbakır isyan et  
KARASU koparılacak gözbebeklerinden  
Kahr menenesi sıkacak yürekleri  
Kara saçlar bir gecede ağaracak belki

Kesme karataş değil ayaklarının altında  
Son ucuna beni yatıracaklar  
Sürgün yolu cesetlerimle dizili  
KARASU'suz kor ateş düşürdüler bağırma

**112**

Otur  
bağdaş kur  
Ölümü bekle  
Olacaksa  
Kopmadan yerin koynunda olsun  
Hasretliktense  
Sevdam vurulsun sinemden  
ölelim dirilelim  
Üstüne yürüyeylim  
Diyarbakır sürgün  
Oyy oy  
Sayısız yara  
Kırk parça bedenim

**113**

**ÖZGÜR GÜNLER**

Bir sevgi, bir özlem,  
bir acı yumağı  
ölümsüz yarınlara  
içerden dışarıya  
sımsıkı kenetlenen bir el,  
bir yürek.  
Ve uzanmışız doruklara  
Doruklar ki  
Yüreklerimiz gibi ateşli  
Ve umuttur cihana  
İnan ki göreceğiz  
Sabrın, özlemin ve acının bedeli  
özgür günleri...

114

ONLAR

Onlar

Elleri öpülesi o kibirsiz analar

Dalan gözleri

Ve parçalanmış ciğerleriyle

Döküldüler Diyarbakır'ın sokaklarına

Saltanatın ağzında gördüler

Evlatlarının kanlı cesetlerini

Ve o muhteşem gururlarıyla bir kenara oturup

Bir kez daha kan ve gözyaşlarıyla yoğurdular

Doğum sancılarıyla kıvranan toprağı...

115

SİZLİLİĞİMİZE DAİR

Direncin ve bilincin

Siz'liliğiyle yaşıyoruz canım

Siz'liliğimizle yürüyoruz geleceğe

Türkülerini yakıyoruz canım

Türkülerinizi okuyoruz hep bir ağızdan

hep bir dilden söylüyoruz

Açlıklardan, acılardan yaratıyoruz

Gerçeğimizi

Gerçeğimizle yaşıyoruz ölümlerde

Ve yaşama dönüşen ölümlerde

sizliliğimizi yaratıyoruz

sizliliğimizi onarıyoruz

sizliliğimizi yüceltiyoruz

Ve sizliliğimiz canım;

size yakın

size layık

size yakışır

sizliliğimiz sizin gibi...

116

BİR ÜLKE

YAŞAR AÇLIĞIMDA

Yaşamım

Direncim

sevdasına dört mevsim

öldüğüm bir ülkedir

Sıcaklığını yaşarım

dört mevsim soğuğunu

dört mevsim vurulum

sokaklarında

dağlarında

DAM'larında

Sürgün çiçekleri açar

Yaralarımda

kankızıl onur çiçekleri

ülke gülleri

çeker-alırlar beni gecelerden

işkenceden izbelerden

Taşır beni al yürekli dağlarına

takar göğsüne yığdım

sevdiğim

yoldaşım

117

Yaşamım

Direncim

sevdasına dört mevsim

öldüğüm bir ülkedir

Acılar yaşarım dört mevsim-açlıklar

dört mevsim ölümlere yatarım

içerde

dört mevsim yaşarım...

Açlığında bereketlenir dallar

bir ülke yaşar açlığında

bir çocuk koşar-büyür

bir kuş öter

bir ılık düşer sarar beni

çeker yıldızlarına...

118

YENİ BİR  
YAŞAMDIR BU

Yeni bir yaşamdır bu  
Mazlum'la başlar  
yeni bir kültür, yeni bir haykırış,  
yeni bir çağrı  
Gelenek hasretlik  
Yakınlık  
ya da bağlanmışlıktır bu  
Yaşar üç kibrit çöpünün  
Öyküsünde  
ne baskınlar sökebilir  
ne sürgünler-işkenceler  
kanar-kanatılır parça-parça  
parça parça çoğalır büyür  
büyür dolana dolana  
yeniden halklaşır  
yeni bir ülke olur şafak yüklü  
türkülerde  
yeni bir başlangıç.

119

AÇLIK ORDUSUNA  
MESAJ

Ey gözünü budaktan  
Başını gömütten esirgemeyen  
Altın yürekli  
Çelik adımlı  
Açlık ordusu  
Canım yoldaşlarım benim  
Vakt erişti  
Duruldu durulacak fırtına

Çubuklar arasında ilk kızılıtlarla yanıyor tanyeri  
Sıkalım kenetlenen dişimizi az daha gayret  
Bu son çelik adımları arşınladığımız  
uzun ince yolun  
Cehennemden yolladığımız ateş buluştu demek  
Dinleyin yeşil uğultular geliyor her yandan  
kulağımı dayadım duvara  
şte bakın  
nasıl da tutuşuyor koca halk ormanı  
Dalgalar kanatlanıyor elleri yapıştırıp ellere  
Hadi hazırlanın kucak dolusu gelecek  
o mükemmel bahara

## 120

Biliyorum  
Gözler kurudu  
Avurtlar çökük  
Eti sıyıran kemikler fırladı fırlayacak  
Ama bu değil mi ki zaten  
Muştı kurşunun ışıltısını  
Kanattaki hızını arttıran tansık

Haber salın dört bir yana  
Demesin duyduk duymadık hiç kimse  
Kurşunlamayacağımız zulüm tapınağı yok  
Ne muazzam bereketli şeysin  
Ey uçsuz bucaksız açlığın yayılım ateşi  
Selam sana  
bin selam  
Kan ışıltılı söz akıttık bir seher vakti  
Bir seher vakti cesur, cömert damarlarımızdan  
Büyük mutluluğun kızıl karanfil yüreğine  
damardaki akışın  
gözdeki bakışın  
dudaktaki sözün parıltısını  
çiğnetmeyeceğiz

121

Gerçi şimdi hava yağmurlu  
Toprak çamurlu  
Polisler copluymuş ama  
Duyuyorum yaklaşan tatlı ayak seslerini  
geliyor bizimkiler salkım saçak  
Tırmanıp çubuklara yüklenecek  
binlerce pırlanta göz

122

Ey gözünü budaktan  
Başını gömütten esirgemeyen  
Altın yürekli  
Çelik adımlı  
Açlık ordusu  
Canım yoldaşlarım benim  
Şuracığa vardık mı  
Açtık demektir gümüş kanatlı kapısını  
büyük utkunun  
Hazır bekliyor bizi açık kollarıyla yaşamak  
Yaşamak  
Tadılmamış ağız tadıyla bulduracak yeni baştan  
Yeni baştan biz varabileceğiz  
nefis sıcak lezzetine  
Ballanan güneşin  
Kitabın  
yemeğın  
Yıldıza dönüşen insanın

Kasım 1988

123

İŞİM GÜCÜM DÖŞEMEK  
YOLLARINI  
DOĞMAMIŞLARIN

Yemiş yüklü bir dal gibi uzanırken  
çocuklara yüreğim  
İşte ağır ağır çıkıyorum açlığın yamaçlarını  
Gözümden yolluyorum kardeşlerim  
Altın parıltısı gözümden  
İşte kopup uzaklaşıyor  
Her gün bir parça ışık  
Boğulacak aydınlığa biliyorum  
Pırıl pırıl avizeler altında şenlik sofraları  
İşim gücüm döşemek yollarını doğmamışların  
Kemiklerim sinirlerimle  
Gül yaprakları serpe serpe

Kasım 1988

124  
KIZIL GÜLLER

Sığmaz oldu  
Acısı özlemin  
Yüreklere  
sığmaz oldu  
Şiirlerin  
türkülerin imgesine  
Kızıl güllerin ağıdı.  
Bak, bak Nevvroz'a kesildi  
her yan  
Doruklarında govende durmuşlar dağların  
Raf raf kızıl güller  
Yok aldanışı kızıl güllerin  
Zarda zorda açan onlar  
Kışta, kıyamette  
Zindan karanlığında  
Bembeyaz dişleriyle  
Geleceğe gülümseyen onlar.

125

Direncin  
Umudun  
İsyanın  
Sevinç goncaları  
Mazlum ve Mahsum'dur onlar  
Bire beş, on, onbeş  
yirmi, yirmibeş  
Güvencinler hep  
Onlarda aşıkane bütün karanlıklar  
Onlarda apaydınlık bir an gelecek

126

Ne ağaç dallarına, su yürümesine  
Ne toprağın buram buram bahar kokmasına  
Ve ne de doğanın içten içe kıpırdanmasına  
Yok ihtiyacı  
Patlaması için hazır goncaların  
Zarda zorda  
Kışta kıyamette  
allanırlar direnircesine  
Kayalık dağ yamacında  
Kızgın çöl kuraklığında  
Güneş görmeyen ulu bir ormanın kuytululuğunda  
Hiç umulmadık bir yerde, bir anda  
Zindan karanlığında  
en dip köşesinde  
Kızıl, kıpkızıl  
Cümbüşe kesilirler  
Direngencesine

127

ÇİÇEKLENEN  
ÇİÇEK GİBİ

Ağlama bacım,  
bu kaçınıcı ağlayışın, haykırıışın?  
Kurumadı mı hala gözlerinin pınarı?  
Yiğit olmalı mahpusun bacısı,  
sökülmez ki tel örgüler ağlamakla  
yüreğindeki acı da dinmez

Gülümse,  
öğren gülmeyi rahminden  
gülümse emeyim gözlerimle.  
Sakla örüklerinde  
memleketimin sevincini.

128

Örüklerinde gizle,  
dağlarımdan getirdiğin ateşi  
öperek yanayım  
her düğümünde örüklerinin.  
Yansın benimle tel örgüler,  
erisin alevimde parmaklıklar,  
tutuşsun zindan kızgınlığımda.

Ağlama bacım,  
neden ağlarsın  
bacıların gülerken?  
Sason'da  
ağlamadı ki Berîvan,  
Pervari'de  
Çiçek gülerek toprağa uzandı,  
efsaneleşti Rahime Şırnak'ta,  
zindanda...

129

Delil'in sazını çalarak  
söyle Mazlum'un türküsünü.  
Örerek yaşamı ölümle  
verdiler sana yeni yaşamı.

Zamanı geçti ağlamanın  
ne ağlıyorsun?  
Şimdi gülmenin zamanı,  
umut etmenin zamanıdır.  
Onur abidesi Besây  
duymadın mı  
yankılandı dipsiz uçurumdaki sesi.  
Hiç ağlamadı  
korudu onurun bacılarını,  
kavgasında mirası oldu kadınların.

130

Ağlamak yaraşmaz Med kızına  
haydi koş,  
durma al  
Çiçek'in çiçekleşen silahını,  
kanatlan Rahime gibi.  
Yastık yap dizini Mahsum'a,  
Veysi yerde yatıyor.  
Ne güne durur saçların,  
sar, sarmala her teliyle  
Karasungur üşüyor.  
öp çıplak alnından İbrahim'in,  
kaç kez serdin  
Karasungur'un yatağını.  
Şimdi titremede bedeni,  
bıyıkları buz kesilmiş  
ısıt onu nefesinle...

131

Metanetli ol Hayri gibi,  
Kemal gibi sarıl nazlıya,  
sür namluya hevesini Berîvan'ın.  
Ve dokunurken tetiğe  
Bedran ol,  
Zoğurlu'nun zoruyla haykır.  
Dudaklarında alev,  
gözlerinde umut  
işte budur yaşamak.  
Böyle yıkılır mahpus damı.  
Gelirken görüşe bir daha  
bir avuç toprak getir  
avuçlarınla  
yıkanayım,  
uzanayım  
her zerresinde...

132

GÜN  
Bu gün;  
Aydınlığa doğru giden,  
Karanlıkları yıkan,  
Köhnemiş ufukları açan,  
Bin yılların kini, öfkesi  
bu gün.  
Bu gün;  
Yeniden doğuş,  
ölümle diriliş günü  
Gün var oluş günü

133

BİR DÜNYA

## İSTİYORUM

Bir dünya istiyorum  
Sizden  
Solmasın açarken güller  
Sökerken batmasın  
Şafak  
Ağlamasın  
Düşerken gülümseyen dudak  
Ve diyebilseydim;  
Bir dünya istiyorum  
sizden  
Beko'su olmasın diken  
yıldızlar arasında  
Ve unutmasın sevdalılar  
gençten solan goncaları  
Bir dünya istiyorum sizden  
Sönmesin "uyandırılmış toprağı"  
Cirit atmasın çakallar  
Varoşlarında  
Ve balçık sıvanmasın ilk güneşine  
Köküne kibrit yakılmış olsun  
ayrık otlarının

134

Bir dünya istiyorum  
Sizden  
Sulansın damarlarımdan gülleri  
Ve taşları kemiklerimden  
Çelik tel diye alın  
Kaslarımı  
Bir dünya istiyorum  
Sizden  
Bir dünya  
Bedenim harcı olsun elinizde  
Ustası siz olun dünyamın  
Olmasın  
Karanlık köşesi ve  
Çökmesin üstüne

kasvetli gece  
Uçmasın  
Çirkin uçuşlarıyla  
Yarasalar  
Ve örmesin ağlarını  
Örümcekler  
Vasiyetimdir bu  
Bildirin  
Çelik pençeli kartallara

135  
ÖZLEM  
Gönlüm bir kuş kadar hafif  
Uçmak geliyor içimden  
Gelip seni kucaklamak  
Karış karış çarpışmada  
Seni izlemek  
Dağ selvilerinde boyunu  
Düşmana karşı koyusunu  
Duyumsamak geliyor içimden  
Koş  
Uzanıverdim yakalıyorum seni  
Koş  
Elimden tutuver gerillam  
Al götür beni  
Vatan özlemi zorluyor beni

15 Ekim 1988

136  
KÜÇÜK DELİKTEN  
İZLİYORUZ DÜNYAYI

Küçük bir delikten izliyoruz dünyayı

Oralarda yanan bir ışık parıltısı  
Yürüyor karanlık üstümüze üstümüze  
Her yer toz duman parçası  
Ne gerilim sıkar suyumuzu  
Ne de bu vahşet kurutur kuyumuzu  
Su ve balık  
İşleyen işlerlik gibi  
Çakarlar ışıldayan çivi  
Sökmeyecek ne o, ne bu  
Kükreyişine yandığım  
Ölem burukluğu kaldı içimizde  
Küçük bir delikten seviyoruz dünyayı  
Severiz aklını yitirmeyenleri  
Her kalkışta halkım diyenleri  
Umudumuz delikten uzanıyor dışarıya  
Küçük dünyada yaşıyoruz dünyayı.

Temmuz 1987

137

VURULDU

E. OKTAY YILDIRAN

Yıl 1988

Ekim'in 22'si

Saat 19.00 suları

TRT kısa başlıklarla geçiyor:

«Halk otobüsünde 14.30 sularında Alemdağ'da

Görevli binbaşı E. Oktay Yıldiran vuruldu.

Olayın siyasi yönü olup olmadığı araştırılıyor.»

Evet yanlış duymuyoruz sözcükleri

Teleksler kuruluyor bloklararası

Yüzünden okunuyor sevinçleri tutsakların

138

Bu isim unutulmaz  
Vücudumuzun muhtelif yerlerinde  
Ve beynimizde vardır yarası  
Ve yüzyıllardır ülkemizde  
Tezgahı kurulan  
Ve sıkıştıkça kalplerimiz inip kalkan  
Ve kan vururken beynimize  
Uzanıp yatan  
Yüzlercesi, binlercesi  
sakat kalan  
Ve her gün arttıkça artan  
Binlerce, milyonlarcasını  
mengeneye koyan  
Ve direngenliğini haykırıp  
bir tokat gibi suratına düşmanın  
ölümüne kadar dayanan  
Ve yüzyıllardır Kürdistan'da  
Bir tezgahdır kurulan  
İnsanlarımız dişlerinde  
inip kalkan inip kalkan.

139

Vuruldu E. Oktay Yıldırım  
O ki

Diyarbakır zindanında işkenceci şahı  
Kalmadı yerde Kemal'in ahi  
Kuruldu elektrik makinası  
Sarsıldı vatan  
Sallandırıldı Filistin askısı  
Kasıldı kasıldı insan  
Çekildi Osmanlı falakası  
Binlercesi bu can  
Amerikan lisanslı eller  
Sömürgeci işkenceci beyler  
Yazdırılıp karanlık odalarda  
Kara sütunlarda

Yoldaşlarımızın fermanı  
Namı ve şanıyla burası  
Diyarbakır zindanı.  
CIA'nın gizli odalarında yetişen  
sömürgeci karanlık eller

### 140

Hey insanlık düşmanı işkenceciler  
Burası Diyarbakır zindanı  
Kimmiş vahşetin şahı  
E. Oktay Yıldırım'larmış  
Vuruldu işkenceci başı  
Kalmadı anaların  
yere düşen kan gözyaşı  
Bir gün takınarak uzmanlık apoletlerini  
Ayaklarını tak tak vurarak  
Pir'in karşısına geçer  
«Büyük balığın ölümü büyük olur» der  
Kemal,  
«Büyük balığın kılıcı da büyük olur» diye söyler  
Ve kılçık kalır boğazında  
Kalır 30 zindan tutsağının  
30 canı  
Kalmadı yerde yoldaşların kanı  
Topal ve sakatlarımızın  
Yaşamını direngenlikle sürdüren canlarımızın  
Ve yaşamını büyük bir onurla koruyan  
Ölümü büyük bir zevkle kucaklayan  
Hayri, Kemal ve Akif'lerimizin  
Kalmadı yerde ahi

### 141

Vuruldu zindancıların şahı  
Bu zaman  
Kara bulutlar gibi çöken.  
Bir karabasan

Güneşimize  
Yağmurumuza karışan  
Ülkemin topraklarına azgın bir dolu gibi yağan  
Ve koparılmak istendiyse karanfillerimiz  
Tutup sökülme istendiyse  
çimlerimiz kökünden  
Ve şehit düşürüldüyse partizan  
Kurşuna dizildiyse bir bir  
Kürdistan  
Ve onurlar çiğneniyorsa  
Akıp gidiyorsa bu vatan kasalara  
Yok edilmek isteniyorsa bir bir insan  
vurulacak E. Oktay Yıldırım  
Vurulacak Esat'lar  
Oktay'lar  
Yıldırım'lar  
Vurulacak onlar.

**142**

Kalmadı  
Kalmayacak  
Şehitlerimizin kanı  
Alınacak intikamı  
Vuruldu Esat Oktay Yıldırım  
Vuruldu Diyarbakır zindancı şahı  
Kalmadı yerde Mazlum'un ahi.

23 Ekim 1988

(bu arka kapak yazısıdır)

**yaşamak  
temmuz'un**

**14 yaşında**

**ne güzel**

**WEŞANÊN SERXWEBÛN-46**

**Şiir dizisi:3**